Je maintiendrai.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 11den JUNY, 1831. N. 23

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

Overzigt over het Jaar 1830.

(Courrier Français.)

Het jaar 1830 zal in de geschiedenis opgeteekend worden, als dat waarin de volkeren zich regt verschaft hebben. De binnen den tyd van vier maanden plaats gehad hebbende merkwaardige gebeurtenissen, hebben de wereld doen verbaasd staan, zonder nog die te kunnen voorzien waardoor zy weldra zouden kunnen opgevolgd worden, en wier kiem reeds opgesloten ligt in het wyd omvattende denkbeeld der vryheid, dat van de boorden der Seine af tot die der Weichsel toe met eene nimmer gehoorde snelheid alles in vuur en vlam gezet heeft.

Frankryk had eenen stryd op leven en dood te doorworstelen, tusschen het constitutionele geginsel en dat van het onpeperkte gezag, en hetzelve heeft in dien stryd gezegepraald, door Karel X van den troon te stooten en over de vier gewezene ministers den staf te breken. *Ziedaar* voorbeelden, die door de nakomelingschap voortaae aan de volkonderdrukkers zullen voor oogen gehouden worden. Frankryks magt verheft zich met reuzenkrachten, en doet de Souvereinen van het vaste land sidderen.

De Belgen zyn het eerste volk dat het voorbeeld van Frankryk nagevolgd heeft; de onderscheidene regtsgedingen wegens misdryven der drukpers hebben de regering gedenationaliseerd; en niet tegenstaande het kongres openlyk het beginsel huldigde, dat eene eenhoofdige regering de voorkeur verdient boven een gemeenebest, heeft hetzelve nogthans den Koning van den troon vervallen verklaard, en is de onafhankelykheid van Belgie door de vyf mogendheden aanerkend geworden.

Zwitserland deszelfs roemryke herinneringen zyner vryheid in het geheugen terug roepende, heeft het, door de reactie van 1814, aan hetzelve opgelegde aristokratische jok afgeschud, en vraagt deszelfs aloude volksgezinde constitutien en instellingen, en gelyke regten voor alle burgers terug, waardoor Zwitserland dus eene sterke voormuur wordt, tegen de ondernemingen welke men tegen Frankryk zoude willen beproeven.

Polen is insgelyks opgestaan om geschondene eeden te wreken, en zich met geweld in het bezit te stellen van eene aan hetzelve toegezegde vryheid, maar welker beloften niet zyn nagekomen; met één woord, om insgelyks het gewrocht van het Weener kongres om ver te werpen. De gevolgen van den opstand in Warschau doen zich reeds in de verte gevoelen, daar dezelve Pruissen en Oostenryk dwingen om hunne aandacht op het Hertogdom van Posen en Galicië te vestigen, en hunne troepen naar dien kant heen te trekken.

In Italie, dat wel is waar, door kleine Vorsten geregeerd wordt, maar desniettemin onder de opperheerschappy van Oostenryk staat, beginnen zich ook sporen van den grooten schok te doen gevoelen, en reeds heeft men gesproken van bewegingen in Turyn, Genua en Rome. De onlangs den troon bestegen hebbende jonge Koning van Napels, koestert geene zeer liberale gevoelens, en neigt min of meer naar den kant van Oostenryk. Reeds vóór het overlyden van den Paus heeft de Keizer eenige pogingen op de Romeinsche staten beproefd, en byaldien de Heer van Metternich er in mogt slagen, om eenigen invloed op het conclave te kunnen hebben, dan zoude er weldra van de Alpen af tot aan de uiterste grenzen van Calabrië, geen duim breed grondgebied zyn, dat niet min of meer direct van het kabinet van Weenen afhankelyk zoude zyn.

Don Miguel gaat nog altoos voort in zyn schrikbewind over Portugal, ofschoon de Souvereinen hem nog niet erkend hebben.

Op de grenzen van Spanje hebben eenige oproerige bewegingen plaats gehad; sommige uitgewekenen hebben beproefd om de denkbeelden van vaderlandsliefde en vryheid in dat land te doen herleven, edoch zy hebben de dwingelandy over al op hare hoede gevonden, en hunne pogingen zyn met geenen gelukkigen uitslag bekroond geworden.

Griekenland blyft nog altoos in denzelfden staat van onzekerheid, dat deszelfs ellende doet voortduren en verlengd,

Amerika heeft dit jaar slechts weinig de aandacht bezig gehouden.

Willem IV Koning van Engeland schynt voor de vryzinnige denkbeelden niet beducht, en zelfs geneigd te zyn om met den geest der eeuw gelyken tred te houden.— Het laatste parlement heeft zich de erkentenis der ware vryheidsvrienden verworven, door de staatkundige bevryding van zes millioen katholyken; welke geregtigheid men echter geenszins aan de 40.000 Israëliten heeft laten wedervaren, wier emancipatie in het jaar 1830 voorgesteld was— Het is te hopen dat de nieuwe kamer dezen misslag herstellen zal. Het nieuwe Engelsche ministerie heeft eene groote taak te vervullen, die namelyk van eene omwenteling te verhoeden. Engeland bevindt zich inderdaad in eenen hagchelyken toestand. De nyvere volksklassen zuchten onder de diepste ellende, terwyl die der grondbezitters onmetelyke rykdommen op elkander stapelen; welk een en ander gevolgen na zich sleept, waarin onverwyld moet voorzien worden. Daarby komen dan nog de Iersche aangelegenheden, die een meer en meer donker aanzien krygen.

Groote gebeurtenissen staan ons nog in het jaar 1831 te wachten, wy hopen dat zy ten beste van Europa mogen uitvallen.

Voorspellingen voor het Jaar 1831.

Europa telt 215 millioenen inwoners, sommigen meer, anderen wederom minder beschaafd, en verdeeld in 58 grootere of kleinere staten.

De inkomsten dezer verschillende staten, bedragen ongeveer een milliard en acht honderd millioen guldens. Derzelver zeemagt levert in tyd van oorlog een getal van drie duizend bodems op. Hunne krygsmagt is voor den op handen zynden stryd, niet wel te bepalen, daar het er thans niet om te doen is, om het verschil over eenige grensplaatsen, waaromtrent men het oneens is, door het lot der wapenen te doen beslissen. Neen, deze worstelstryd zal het vraagstuk moeten oplossen, welke der beide deginselen de bovenhand zal behouden, dat der staatkundige wedergeboorte der volkeren, of wel het tegenovergestelde daarvan. Dit maal zullen het de volkeren zyn, die den stryd tegen de oude regerende stamhuizen zullen opvatten; ja, het zullen geheele volkmassen zyn, waarvan het eene gedeelte voor de vryheid, en het andere gedeelte voor het willekeurig gezag, de wapenen zullen aangorden.

Het constitutionele leger, onder bevel van Lodewyk Philips, zal uit Frankryk en Engeland bestaan, en tevens België, de Pruissische Ryn-provincien, Zwitserland, Italie, Griekenland en byna het geheele Duitsche bondgenootschap (Oostenryk en Pruissen aan gene zyde van den Ryn daarvan uitgezonderd) onder deszelfs banieren vereenigen. Holland, tusschen België en Hanover ingedrongen, zal goed of kwaadschiks genoodzaakt zyn, zich onder deszelfs gelederen te scharen.

Het leger van het willekeurig gezag, onder bevel van den Prins van Metternich, zal zamengesteld zyn uit Oostenryk, Rusland, Spanje, Portugal en voor het oogenblik ten minste, uit dat gedeelte van Pruissen dat aan genen kant van den Ryn gelegen is, alsmede uit eenige kleine staten van het duitsche bondgenootschap, die te zwak en te naby de despotieke staten gelegen zyn, om zich van derzelver magt los te kunnen rukken.

Aan de beide zyden der twee groote legers, bevinden zich die landen, die door hunne staatkunde of door hunne aardrykskundige ligging, eenen tyd lang buiten het spel gesteld worden, zoo als Zweden, Denemarken en Turkyen; deze maken het onzydige leger uit.

Het constitutionele leger telt 98 millioen personen; Het despotieke leger 102 millioen. Wanneer men echter aanneemt, dat de zedelyke kracht der verlichting, de ligchamelyke krachten der menschen verdubbelt, en dat die krachten nog vermeerderd worden, door de innerlyke overtuiging dat men voor zyne eigene belangen strydt, dan is het eene bewezene waarheid, dat de verlichte man driemaal zoo vele krachten bezit, dan de botterik die alleen ten behoeve van een ander ten stryde geleid wordt

Dit alles dus in overweging genomen, schynt de uitslag van den kamp niet in twyfel te kunnen getrokken worden; de eerste schok echter zal verschrikkelyk zyn, en een even hevig als verwoed bloedbad opleveren: maar eene eerste, door het constitutionele leger behaalde zegepraal, zal ook beslissende zyn Als gevolgen daarvan, zal Italie in opstand geraken, het Rynverbond opgeheven worden, en de linker oever dier rivier zich met Frankryk vereenigen. Pruissen en de onzydige mogendheden zullen zich genoodzaakt zien, met het constitutionele leger gemeenzame zaak te maken; terwyl het andere leger voor langen tyd achter de Niemen en de Neder-Donau zal terug gedrongen worden.

Waarschynlyk zal er alsdan een groot Europeesch kongres belegd worden; Rusland en Oostenryk zullen de oorlogskosten betalen, het eene door het verlies van Polen, en het andere door het verlies van Italie, Tyrol en de aan Beyeren afgenomene landen.

Gent, Jan. 11.—Den 5 dezer is aan het nationale kongres te Brussel het onderstaande verzoekschrift ingeleverd:

"De ondergeteekenden, leden van het 2de Bataljon der Burgerwacht van de stad Brussel, hebben met het levendigste genoegen vernomen, dat de constitutie van België onder derzelver bescherming gesteld was. Intusschen achten de ondergeteekenden het hunnen pligt, ter kennisse van het kongres te brengen, dat onderscheidene aan hetzelve gedane *voorstellen*, in de ondergeteekenden geene *verdedigers* zouden vinden, byaldien dezelven, na artikelen der grondwet geworden te zyn, overtreden mogten worden; de adressanten zouden

voor het ten uitvoer leggen dier bepalingen geene zorg kunnen dragen noch zulks vorderen, daar dit strÿdig met derzelver geweten zoude zÿn. Reeds heeft de Heer van Meenen, door zÿn voorstel om de Bisschoppen zitting in den senaatte vergunnen, het geheele vertrouwen der adressanten verloren; immers, de steeds toenemende invloed der geestelÿkheid, doet de gegronde vrees ontstaan, dat de vrÿheidsboom weldra door het kruis der missionarissen vervangen zal worden; de burgers vragen zich reeds onderling, hoe priesters, die hoegenaamd geen regt van patent noch eenige andere belasting betalen; die niet mede loten voor de militaire dienst en zelfs van de dienst der burgerwacht vrÿgesteld zÿn; die met één woord geene vaders van huisgezinnen zÿn, hoe deze mannen medeleden van het kongres kunnen zÿn, hoe zy deel aan de verkiezingen kunnen nemen! De ondergeteekenden moeten het openhartig zeggen, deze aan de priesters toegestane voorregten, hebben het vertrouwen dat men in het voorloopig bestuur stelde, grootelÿks verzwakt.

“De ondergeteekenden verzoeken Ulieden dus, dat aan de priesters *de grootst mogelÿke vrÿheid* moge worden vergund, edoch dat dezelve zich alleen tot hunne tempels bepale; verklarende de ondergeteekenden, dat zÿ nimmer zullen optreden als de verdedigers van kruis of missionarissen, noch van priesterlÿke optogten, processien, of eenig geestelÿk praalvertoon.

“Eindelyk verzoeken de adressanten alsnog, dat het burgerlÿke huwelyk bÿ voortduring een voorafgaande vereischte moge blÿven, zonder hetwelk het godsdienstig huwelÿk niet voltrokken kan worden.”

(Volgen de onderteekeningen van alle de officieren en serjanten-majoors van het tweede Bataljon ten getalle van 62).

Dit verzoekschrift heeft de overdrevene katholÿke leden van het kongres eenen geweldigen schrik ingeboezemd, zoo dat zÿ voorstelden hetzelve zonder het te lezen te renvoyëren; de Voorzitter, de Heer *Surlet de de Choquier* heeft hierop geantwoord, dat dit eene schending van het regt van petitie zoude zÿn, en dat, daar men een door apothekers aan het kongres ingezonden verzoekschrift had aangenomen, het in alle geval eene onwaardige handelwÿze zoude zÿn, om een van de verdedigers der openbare rust afkomstig verzoekschrift, niet te willen aannemen.

—Men verzekert dat de apostolieken meerdere leden van het kongres omgekocht hebben, en noemt onder anderen als zoodanig, den Heer van Meenen.

—De ontevredenheid neemt ieder dag in geheel België meer en meer de overhand, en niemand weet wat er het einde van zal zyn.

De Czar en Polen.

Het manifest van Keizer Nikolaas laat niet veel hoop over, omtrent den uitslag der onderhandelingen van de Poolsche bezending naar Petersburg. Ziedaar dus nogmaals eene *onverwrikbare wilsverklaring* ten aanzien der geheele wereld.

Het vraagstuk der nationaliteit van het koningrÿk Polen, onder het beheer der constitutie van Alexander, en onder de opperleenheerschappÿ van den zelfbeheerscher aller Russen, zou geheel ter zÿde gesteld worden. De misdaad der Polen zoude bestaan, Polen te hebben willen zÿn en niet langer aan Rusland te hebben willen toebehooren.

Het is dus geenzins als een verbonden koningrÿk, als een, met eene op de goede trouw der traktaten gevestigde, bÿzondere wetgeving voorzien koningrÿk; als een koningrÿk dat door deszelfs naam, bevolking, roemrÿke herinneringen en geheel verschillende godsdienst, wel eenig regt op nationaliteit heeft; het is geenzins als een grondwettig koningrÿk, zeggen wÿ, dat Polen door den Keizer en Koning behandeld wordt, maar als eene oproerige provincie.

Hÿ spreekt van deszelfs vaderlÿk bestuur tot een volk, omtrent hetwelk alle gegevene beloften geschonden zÿn geworden, en dat bÿ door den knoet heeft doen regeren, door eenen man, door wien bÿ iedere opwelling van toorn, een artikel der grondwet weggevaagd werd, om niet nog meer te zeggen.

Ziedaar hoe het diplomatische vraagstuk zal voorgesteld worden:

Is het centrale Polen eene Russische provincie, of wel een afzonderlyk koningrÿk onder de opperleenheerschappÿ van Rusland?

In het eerste geval is het oprukken van het Russische leger en de *slag van genade* die het vaderland der Sobieskis en Kosciuskos moet verpletten, buiten het bereik eens onderzoeks van de Europeesche diplomatie; Rusland heeft dan het regt van interventie.

In het tweede geval echter, bÿaldien het door de groote mogendheden te Londen aangenomen stelsel van non-interventie, ook openlÿk van het spreekgestoelte der vergadering van de Fransche afgevaardigden verkondigd, geene ÿdele theorie is; dan is het duidelÿk bewezen dat Rusland niet in de zaken van Polen tusschen beiden komen kan. Dat men ons eens bewÿze, dat Polen met meerder regt, aan Rusland, dan België aan Holland toebehoort.

België maakte met Holland slechts een koningrÿk uit, door eene en dezelfde grondwet beheerd, met twee hoofdsteden, die beiden een gelÿk regt op het verblyf der ministers en der Staten-Generaal hadden. De Koning van Holland maakte aanspraak op België, als de helft van het koningryk, dat hem door de Europische diplomatie was toegekend geworden; maar wat nu Polen betreft, staat hetzelve ten aanzien der regering wel in eenige de minste betrekking met Rusland? Een vertegenwoordigende regeringsvorm onder het protectoraat van eenen willekeurigen en onbeperkten regeringsvorm; kan er wel iets gedrogtelyker bestaan?

Veronderstelt; dat de nog rillende leden van het aloude Polen, thans onder Oostenrÿk, Pruissen en Rusland verdeeld, eens in gisting kwamen, dan zoude Europa welligt, de schandelyke in het werk gestelde diplomatische listen en lagen van 1772 en 1794 vergetende, aan Oostenrÿk de handen vrÿ laten om Galicie te straffen, even zoo wel als het aan Rusland vrÿ en onverlet zou laten om Litthauwen te verpletteren, en aan Pruissen om het Groot-Hertogdom van Posen te verdelgen; Europa zoude misschien het oordeel vellen, dat die aloude deelen van Polen, thans provincien der gezegde Ryken zÿn, en de interventie aan de hoofdstad niet betwist kan worden; maar met welk regt kan dit bÿ het koningrÿk Polen het geval zyn?

Toen Lodewyk XVIII na de geduchte les der *honderd dagen* in Frankrÿk terug kwam, bekende hy ten minste dat deszelfs gouvernement sommige feilen begaan had, en de Franschen dus niet als volstrekte oproerlingen aan te merken waren; maar heeft Keizer Nikolaas wel den minsten misslag van het Russische despotismus aanerkend? Men zoude dus het regt hebben, om geene der aan Polen gedane beloften na te komen; en Polen, door zulke regtmatige grieven tot oproer gebragt moet ten strengste gestraft worden!

Voor het overige is er niets zoo afschrikbarende als men zich wel verbeeldt, in het bedoelde manifest. De oorlogzuchtige woede der keizerlÿke garde, en de flikflooijende uitroepingen der hovelingen, zyn nog geenzins een voldingend bewÿs voor de wyze van denken van het gros der Russische natie; met reden mag men veronderstellen, dat deze oorlog volstrekt niet aan het volk zoude behagen, en dat vooral de adel, als steeds achterdocht tegen het hof koesterende en hetzelve tegenwerkende, geene middelen zal sparen om er hinderpalen aan in den weg te leggen. De koophandel die alles behalve bloeijende is, kan er slechts bÿ verliezen. De choleramorbus en de roode loop, zÿn niet zeer gunstig voor de militaire operatien; en de keizerlÿke schatkist is ook niet zeer wel voorzien.

Voegen wÿ hier nu nog bÿ, dat het oproerige Persie, de Russische troepen aan den kant van het Kaukasische gebergte, ook handen vol werk begint te geven; dat Turkÿe wel eens de gelegenheid te baat kon nemen, om het hoofd wederom op te steken; en dat bÿaldien Frankrÿk en Engeland het er eens op toe wilden leggen, om de Russische zeemagt te vernielen, wie zoude hen zulks dan kunnen beletten!

Oordeel van eenen Engelschen Schrÿver over het Weener Kongres.

By den dood van lord Castlereegh vooral was het, dat de staatslieden van het kabinet van Londen zich overtuigden, van de grootheid der in 1815 begane misslagen, by het regelen van het nieuwe evenwigt van Europa; het onderstaande door dien schryver aangehaalde uittreksel, uit een naar men zegt door den heer Lewis Goldsmith aan den heer Canning opdragen, en door dezen laatsten goedgekeurd vlugschrift, dat korten tyd vóór het Kongres van Verona in het licht gegeven is, levert hiervan een voldingend bewys op:

“De groote misslag van het Weener kongres, was dat hetzelve volstrekt geen acht sloeg, op den aard der openbare instellingen der door hetzelve zamen vereenigde landen, noch op den graad van vryheid die dezelven respectievelyk genoten. Men moest nogthans niet uit het oog verloren hebben, dat Europa sedert lang niet meer en dien staat verkeerde, waarin hetzelve voorheen gedompeld was, toen de naburige volken met derzelver onderscheidene onderlinge belangen onbekend waren. De verspreide verlichting, gepaard met de elektrieke en steeds toenemende veerkracht der drukpers, hebben geheel Europa in een uitgebreid gemeenebest herschapen, waarvan alle de deelen met elkander in een gemeenschappelyk verband staan. In plaats van in overeenkomst hiervan te handelen, schynt het kongres van Weenen alleen het geheel der materieele belangen waarin Europa verdeeld is, geraadpleegd te hebben.

“Intusschen hadden eenige landen sommige liberale instellingen, terwyl anderen er wederom volstrekt geene hadden; eenige dier landen bezaten de vrye drukpers, terwyl wederom anderen onder het juk der strengste censuur gebukt gingen. Kan het gewrocht van het Weener kongres, uit zulke zoo volstrekt met elkander strydige bestanddeelen zamengesteld, wel met mogelykheid lang stand blyven houden, wanneer de zon te Munchen met eenen helderen glans straalt, dan moet ook te Weenen de duistere nevel weldra optrekken.

“Wanneer er bewyzen noodig waren dat het kongres een gebrekkelyk werk heeft daargesteld, dan zoude men dezelve kunnen vinden in deze zinsnede eener vermaarde redevoering: *Sedert het kongres van Weenen zich valschelyk verbeeld heeft deszelfs werkzaamheden ten einde gebragt, en de rust van Europa op vaste gronden gevestigd te hebben, is in ieder land of reeds eene omwenteling uitgebarsten of het wordt met eene omwenteling bedreigd.*

“Wat nog meer is, de Souvereinen weldra hunne eigene misvatting hebbende leeren inzien, en ten volle overtuigd dat zy de gelegenheid hadden laten ontsnappen, om het geluk hunner onderdanen te verzekeren, verzamelden zich eenige jaren later te Karlsbad, ten einde de noodlottige gevolgen van derzelver eerste verzuim weder goed te maken en te herstellen.

“Hadden zy van beginne af aan dus gehandeld, dan ware deze moeite niet noodig geweest; edoch van den voor hen zoo geduchten Bonaparte ontslagen, beoogden zy toenmaals te Weenen, in derzelver kortzigtige staatkunde, alleen de vergrooting hunner landen en de uitbreiding hunner magt.

“Dertig jaren vroeger hadden zy welligt in derzelver plan kunnen slagen, maar in onzen tegenwoordigen tyd verkiezen de beschaafde volkeren niet, om zich even als de Afrikaansche slaven of de lyfeigenen van den *grootmoedigen* Alexander, van den eenen eigenaar aan den anderen verhandelen te laten. Zy kunnen er, wel is waar, met de magt der bajonetten toe gedwongen worden, hunne onderwerping gaat echter als dan met een zoodanig gemor vergezeld, dat de staatslieden die het aan geene ondervinding ontbreekt, daaruit genoegzaam de gevaren van eenen vroegeren of lateren terugkeer, tot den ouden staat van zaken kunnen voorzien.

“Men kan het niet genoeg herhalen, de door het traktaat van Weenen gemaakte schikkingen, zyn de bron van alle die ontevredenheid waarvan wy thans ooggetuigen zyn.

“Toen in 1815 de verbondene mogendheden, door het verlichte gedeelte van Europa ondersteund, hunne onderdanen tegen Bonaparte te wapen riepen, om zich weder onafhankelyk te maken, gehoorzaamden de volkeren met geestdrift; maar men vergist zich grootelyks, wanneer men zich verbeeldt dat dit alleen toe te schryven was aan het verlangen, om de Souvereinen wederom in de hen ontnomene magt te herstellen, en hen op nieuw met den alouden glans te omgeven. Neen, de volkeren werden daartoe aangespoord, door de even redelyke als vaderlandslievende hoop, om voor hunne opofferingen, ten einde derzelver wettige opperhoofden aan de Napoleontische voogdy te ontrukken, wederkeerig voor zich zelven eenige dier voorregten te verkrygen, waarop zy zoo regtmatige aanspraak konden maken. En hoe werd aan deze hunne verwachting beantwoord? Ik beroep my ten dien aanzien op ieder verstandig mensch, van welk land of welke denkwyze hy ook zyn moge, en noodige hem uit my de volgende vragen te beantwoorden.

“Kon een dapper volk zoo als dat der Noormannen is, zich even als eene party graan of andere veldvruchten, met onverschilligheid aan eenen vreemden meester zien overleveren, en deszelfs land eene der Zweedsche provincien zien worden?

“Heeft de Poolsche natie misschien reden gehad zich te verheugen, dat haar grondgebied aan Rusland toegevoegd werd? Welk voordeel toch heeft Bonapartes val haar aangebragt? Of is het Russische juk minder drukkend, dan dat waaronder de Polen vroeger gebukt gingen?

“Hebben de Saksen, ten minste dat gedeelte dat aan Pruissen werd prys gegeven, genoegen moeten nemen met den nieuwen meester die men hen op drong?

"Wat moet men van de Belgen zeggen, die tegen wil en dank aan de regering van den Koning van Holland onderworpen werden?

"En nu de aan den linker Rynoever gelegene provincien; gelooft men welligt dat zy hunne toevoeging aan de koningryken van Pruissen en Beijeren toegejuigd hebben? Zoolang hunne vereeniging met Frankryk hen alleen tot last verstrekte, waren zy gedwongen daarin te berusten, en thans, nu zy er voordeel uit zouden kunnen trekken, heeft men hen geweldadig van hetzelve afgescheurd om hen aan andere staten over te leveren.

"Is het lot van Aken, voorheen eene vrye ryksstad geweest zynde, ook eenigzins verbeterd, door deszelfs ineensmelting met Pruissen? of wat heeft Luik door de inlyving in België gewonnen? Beide deze steden zyn, zoo wel de eene als de andere, beroofd geworden van hunne aloude voorregten, waaronder men ook telde het regt om zich te verzetten tegen iedere oplegging van drukkende belastingen, en God weet of zy er thans niet mede overladen zyn.

"Is men met Trier, Koblentz, Mentz en Frankfort niet op dezelfde wyze te werk gegaan? Zyn hunne voormaals zoo gelukkige en van belastingen vrye bevolkingen, niet in de gelegenheid gesteld om eene vergelyking te maken, wegens het onderscheid tusschen het voorledene en het tegenwoordige?

"Wanneer men nu de oogen van het Noorden afwendende, eenen blik op Italië werpt, ziet men daar niet nog grootere staatkundige ongeregeldheden?

"Kunnen Venetie en Genua wel te vreden zyn zich onder een koninklyk juk gekromd te zien, na de proklamatien waarby men hun beloofd had, hen derzelver oude onafhankelykheid terug te geven, wanneer zy deel aan den worstelstryd namen? Is het wel waar dat men de oude betrekkingen der Lombarden met Oostenryk geraadpleegd heeft, toen men hen wederom onder het juk dier Mogendheid geplaatst heeft? of heeft men niet veeleer hunne neigingen een weinig gedwongen?"

De schryver dezer vragen tracht vervolgens te bewyzen, dat, datgene wat het ongeluk der verscheidene volkeren uitmaakt, waarvan hy zoo even gesproken heeft, ook niet minder nadeelig is voor de belangen en den handel van Engeland. De kolossale magt van Rusland boezemt hem vrees in, en hy stelt voor, door het oprigten van een Grieksch Ryk, een bolwerk tegen deszelfs veroveringen in het Oosten daar te stellen.

Dit laatste gedeelte van deszelfs werkje boezemt thans minder belang in, (alhoewel de meesten der in Griekenland plaats gehad hebbende gebeurtenissen, daarin voorzien en voorspeld zyn) dan al wat betrekking heeft tot de drukkende en onstaatkundige schikkingen van het kongres van Weenen, welks gebrekkig gebouw wy van dag tot dag stukswyze zien instorten.

Uit dit alles kan men zeer ligt het besluit opmaken, dat het nieuwe Engelsche ministerie, wederom nader tot de door wylen den Heer Canning gevolgde staatkundige lyn, ten aanzien van het vasteland terugkeerende, niet minder tegenzin tegen de handelingen van die beruchte kongres zal aan den dag leggen, dan deze beroemde staatsman gedaan heeft, en van welken tegenzin de Heer Goldsmith de tolk en welligt de echo geweest is.

BEKENDMAKING.

Algemeene Secretarie te Curaçao, den 6den Juny 1831.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer kolonie heeft aan den Heer M. A. Jesurun eervol ontslag verleend als Districtmeester van het derde district der Oost-Divisie en de administratie van dat district provisioneel opgedragen aan den Heer W. C. Hoyer, Districtmeester van het tweede district der opgemelde divisie.

W. PRINCE, Sec.

Publieke Inschrijving.

BENOODIGD zynde ten behoeve der Lands Slaven op het eiland Bonaire onderscheidene geneesmiddelen, zoo zal de Boekhouder Controleur onder nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim de levering derzelve aan den minst biedende aanbesteden.

Die daartoe genegen zyn kunnen zich tot bekoming van informatie vervoegen ten Kantore der Kontrole van Financie, alwaar ook de biljetten van inschryving tot Dingsdag den 14den dezer vóór twaalf ure 's middags zullen worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 3den Juny 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 3den Juny 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Juny zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 10den Juny 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 13½ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Edictale Citatie.

KRACHTENS daartoe verleend consent door den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezes eilands dd. 5den April 1831 ll. gevolgd op een door de Heeren M. CURIEL Testamentaire en G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. geassumeerde Executeuren in den Boedel van wylen G. CURIEL ingediend rekwest.

Doen de genoemde Heeren M. CURIEL, G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. in kwaliteit voormeld aan allen en een ieder alhier te lande wonende adverteren dat degenen die vermenen mogten eenige actie of pretentie te hebben ten laste gemelden Boedel gehouden zullen zyn dezelve hunne actie of pretentie binnen den tyd van acht dagen en voor de buitenlandsche Crediteuren binnen den tyd van negen maanden van heden af te rekenen aan de voornoemde Heeren M. CURIEL, G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. in kwaliteit voormeld te komen op en aangeven, ten einde gemelden Boedel tot finale likwiditeit te brengen.

Daagvaardende de voornoemde Heeren M. CURIEL, G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. in kwaliteit voormeld alle de genen die deswegens in gebreken mogten blyven voor den Ed. Achtbare Raad van Civile en Criminele Justitie dezes eilands ten einde aldaar staande rollen hunne actie of pretentie met de behoorlyke verificatien van dien in te brengen op pœne dat tegen de non comparanten zal worden geprocedeerd by defaut en verstek van actie.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 13den Mei 1831.

TH. D. KOCK,
Deurw. en Geregts Bode.

M. RICARDO,
Procureur.

TE HUUR.

HET wegens zoo schoon uitzigt bekend huis genaamd Stad, Land en Zee Zigt, gelegen aan den weg van den Berg Altena, onlangs bewoond door den Weled. Heer Meyer, voorzien van Regenbakken, Put en een groot stuk grond tot beplanting, enz.—te bevragen by

ABM. CAPRILES.

Den 20sten Mei 1831.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

4. bark Tygre, Blanchard,	Carthagena
6. golet Dorothea, Evertsz,	Aruba
7. —— Mary, Rotjes,	La Guayra
9. bark Dolores, Fernandez,	Coro
10. golet Casualidad, Chirino,	Cumarebo

UITGEKLAARD—JUNY.

4. golet Amable Lucia, Diedenhoven,
—— Florencia, Mizerol,
7. bark Margaritha, Buelta,
golet Abeona, Evertsz,
—— Dorothea, Evertsz,
faluca Carmen, Anderson,

Sedert onze laatste zyn slechts een paar vaartuigen aangekomen van plaatsen waaruit staatkundige berigten kunnen verwacht worden. De aankomst van vaartuigen van La Guayra en Carthagena deelen ons weinig belangryke tyding mede. Van personen uit de eerste plaats aangekomen vernemen wy dat na het gebeurde van den 11den Mei en het straffen der misdadigers alles weder tot rust gekomen is. Men is nog bezig andere misdadigers optesporen. De stad Carthagena levert na het beleg een treurig schouwspel op. De beide in dit nummer geplaatste proklamatien van Obanda en Urdaneta geven ons een denkbeeld des toestands van het departement Cundinamarca; wy hebben reeds gemeld dat de eerst genoemde Generaal het wettig gezag in Bogota hersteld heeft.

Wy vernemen dat er alhier Europische berigten over La Guayra zyn ontvangen geworden tot de dagteekening van den 18 April. Deze berigten zyn vredelievend. Men wil de verschillen tusschen Oostenryk en Frankryk nopens de zaken van Italie door een Kongres in der minne schikken. De Polen zouden de Russische troepen genoodzaakt hebben van op hun grondgebied aftetrekken; wy weten echter niet of er eenige slag is voorgevallen.

COLUMBIA.

PROCLAMATIE.

Bewoners der vlakten van Bogota!—Eene overmaat van bedorvenheid heeft van uwe opregtheid misbruik gemaakt en U in de verschrikkelyke misdaad van verraad gedompeld; dan, de Voorzienigheid, wier naam men ontheiligd heeft om U te verrassen, heeft de straf voor de bewerkers der onrust bevolen. Gylieden hebt niets te vreezen.

Landgenooten!—Op heden begeef ik my Uwaarts om het gebied der wetten te herstellen. Twee duizend dapperen vergezellen my. De provincien van Mariquita en Neyva verbeiden my met verlangen, het publieke gevoelen bestierd myne schreden en de engel der overwinning bedekt ons met zyne vleugelen.—Kunnen wy aan de zegepraal twyfelen?

Bogotanen!—In naam des vaderlands beloof ik U allerlei zekerheid. De noodlottige Augustus * bestaat voor my niet. Dat zy alléén sidderen zy die zich ter redding van den moordenaar Urdaneta opofferen willen.—De natuur in hare stuiptrekkingen zal minder vreeslyk zyn dan het zwaard myner wrake tegen dezulken die zich verzetten mogten.

Kwartier-generaal te Carthago † den 28sten Maart 1831.

JOSÉ MARIA OBANDO.

PROCLAMATIE.

Rafael Urdaneta, Generaal en Chef van de legers der Republiek, &c. &c. &c.

Medeburgers!—De stem der driften heeft zich tegen my verheft en het is ter myner kennisse gekomen dat myn persoon als een hinderpaal zoude kunnen verstrekken voor de bevrediging en de welvaart van de Departementen van het centrum. Steeds bereid om my aan derzelver geluk opteofferen heb ik het oppergezag aan den raad van State nedergelegd en tevens verklaard dat ik werkelyk opgehouden heb de functien van het uitvoerend bewind uitteoefenen. Dan, die vergadering bleef staande houden dat ik niet kon noch moest ophouden het bevel te voeren, en ik vond my genoodzaakt om myne individuele gevoelens en wenschen aan derzelver besluit te onderwerpen. Intusschen vermenigvuldigen zich de verwarringen; in onderscheidene punten wordt de publieke orde omvergekeerd en verbazing en verschrikking verspreiden zich onder de vreedzame volken, die zich door de verstoorders zien gevangen nemen; dezelfde raad heeft my dus geautoriseerd om my aan het hoofd des legers te plaatsen, indien ik zulks noodig oordeel. Heden ga ik zulks bewerkstelligen en ik laat de uitoefening van het uitvoerend bewind in handen van den raad van ministers; ook zyn de noodige maatregelen voor de gewigtige zekerheid der hoofdstad genomen.

My aan het hoofd der gewapende magt stellende is het myne meening niet om al dadelyk vyandelykheden te beginnen. Vóór dat ik tot dat betreurenswaardig besluit overga, heb ik het als mynen pligt geacht de middelen van bevrediging te beproeven, en reeds zyn er gecommissioneerden naar Neyva en Cauca vertrokken, die gelast zyn om de bestaande verschillen op eene vriendschappelyke wyze te vereffenen en den weg voor de vereeniging der gewenschte conventie te banen. De voorstellingen die zy opgedragen zyn te doen, kunnen niet billyker noch redelyker zyn. Ik hoop dat de vaderlandsliefde en den goeden geest overal heerschende, de eendragt zal hersteld worden. Dan, zoo ongelukkiglyk de hardnekkigheid der driften onverhoopt zwarigheden voor de gewenschte bevrediging mogten in den weg leggen, is het besluit van het gouvernement om deszelfs moeijelykste pligten te vervullen, het vuur der onlusten te blusschen en de orde der wettige zaken te herstellen. De afdeeling die ik gebieden zal is talryk en bemind; op derzelver moed en op de liefde der volken voor de orde vertrouwende, durf ik my eene zekere overwinning belooven. Dan, ik zal de zegepraal der rede verkiezen boven die welke de wapenen op een slagveld behalen kunnen. Deze laatste zoude myn hart met droefheid vervullen, daar zy het kostbaar bloed zou doen stroomen.

Medeburgers!—De conventie vereenigd, of eene betamelyke overwinning der overeenkomst verzekerd zynde, beloof ik U plegtiglyk om in uwe handen het oppergezag neder te leggen en tot het burgerleven terug te keeren. Zie hier het einde myner wenschen.

Bogota den 16den April 1831.

RAFAEL URDANETA.

* Het was in de maand Augustus des verleden jaars dat de omwenteling van het bataillon Callao te Bogota en de omverwerping der wettige constitutionele regering aldaar plaats had.

† Carthago, eene stad van Popayan, naby de rivier Cauca, 75 Engelsche mylen ten noord oosten van Popayan.

De Scheiding van België in derzelver gevolgen getoetst.

"Neque amissos colores
Lana refert medicata fuco." Hor.

Het continentaal stelsel viel met deszelfs heerschzuchtigen ontwerpen, en daardoor waren de hinderpalen van Hollands welvaart uit den weg geruimd. Voor het vaderland opende zich, met de bronnen van voorvaderlyken overvloed, het blyde vooruitzigt, van op nieuw de stapelplaats van Europa, de schatkamer der wereld te worden. De belemmerde scheepvaart zoude nu, vry van alle kluisters, met jeugdige kracht herleven; de handel voortaan eeniglyk door den ondernemingsgeest en de kapitalen der handelaren beperkt worden.

Helaas! dit vooruitzigt moest ras verdwynen! Vereenigd met, of veeleer geketend aan België, werd de vyftienjarige vereeniging door eenen altoosdurenden kamp van lynregt strydige belangen gekenmerkt, en in die eeuwige botsing moest het hemin̄de Holland voor het gevreesde België altyd zwichten. Opoffering van den handel aan het fabriek wezen,—zie daar het kortbegrip van onze commerciele geschiedenis. Wy, gehecht aan eenen Koning, onzer alle liefde waardig, leden zwygende en geduldig: was onze welstand ondermynd bleven onze verwachtingen onvervuld, waren onze lasten tot eene schier ondragelyke hoogte geklommen,—wy kenden de goede bedoelingen van onzen Vorst, wy verweten onze tegenspoeden en onze teleurstellingen alleen aan onze staatkundige gesteldheid, en deze maakte geene offers noodig, die wy niet gereedelyk en vrywillig bragten.

Geheel anders was de houding van het bloeijend Belgie. By voorspoed zonder wedergade in deszelfs geschiedenis, toonde het zich ondankbaar voor alle verleende voorregten, ongevoelig voor alle toegeeflykheid. Het volk werd door de strydigste van alle partyen bestuurd, het overdrevenste ultramontanismus en het buitensporigste jacobinismus: het bestaan van het gezag berustte alleen op de onderlinge tweedragt dier heillooze factiën, en ongelukkig waande men dat deze tweedragt geen einde zoude hebben. Hier was het *verdeel en regeer!* niet de onzedelyke vinding van staatkundig bedrog, neen maar het eenige levensbeginsel van een bestuur, dat even weinig in staat was, de liefde van het volk te winnen, als deszelfs haat te beteugelen. Een woelgeest, wiens onzalige beginselen voor beide factiën gelykelyk geschikt waren, en die beurtelings beide had gediend en verlaten, ontdekte deze *conditio sine qua non* van het bestaan der regering,—en van dit oogenblik af dagteekende zich de bekende *Unie* en de zekere ondergang van het wettige gezag. Mogt hetzelve zich; nu eens door gestrenge regtsvervolgingen, dan weder door eene opeenstappeling van vergunningen, trachten te handhaven; de inwendige vyand werd door de eerste alleen verbitterd, door de laatste slechts bemoedigd, en beide waren onmiskenbare bewyzen van de zwakheid der overheid.

Van dit oogenblik ontbrak aan het optoor niets dan eene oorzaak, en die moest het naburige Frankryk onmisbaar opleveren. Ook daar waren dezelfde zaden van burgerlyke tweedragt: ook daar was de natie verdeeld tusschen de aanhangers van het ultramontanismus, en de doldriftige bejagers eener volslagen regeringloosheid; doch deze partyen hadden niet, gelyk in Belgie, eenen gemeenen vyand te bestryden. Daar was alle vereeniging onmogelyk, en moest de stryd door de zegepraal der eene, en door den ondergang der andere party worden beslist. Maar welke van beide ook de overwinning behaalde, België was gereed zich aan derzelver zyde te scharen. Van Frankryk uit moest het dus banieren en leuzen ontvangen; de uitkomst der Fransche aangelegenheden moest over de kleur en over het voorwendsel van den Belgischen opstand beslissen, maar de opstand was zeker, en het bestuur zoude, in beide gevallen, dezelfde mannen tegen zich gewapend zien, even bereid om zich als voorvechters van het geloof, of als handhavers der vryheid te vertoonen.

Het oogenblik verscheen, en de stryd begon. Neen, er was geen stryd! Gelyk de muren van Jericho door het blootte krygsgeschreeuw instorteden, zoo viel de regering by den enkelen oproerkreet der Belgen. Het is ons doel niet, de regering op eenigerlei wyze te gispen, in de tegenwoordige omstandigheden kan het én onedel én overtollig schynen, maar reeds was tot in Rusland de overtuiging doorgedrongen, dat Belgie oproerig was, en had die overtuiging ter beurze van St. Petersburg op den Hollandschen handel eenen allezins nadeeligen invloed uitgeoefend, en nog was de regering onkundig, onvoorbereid en ongewapend.

Onvoorbereid en ongewapend is zy bezweken. Wy wyten haar niet, gelyk sommige staatkundige schryvers, het staken van te laat in het werk gestelde pogingen.—Waartoe konden deze baten, dan om den val der regering door de wereld te doen goedkeuren en toejuichen? Zy bezweek, maar zonder bloed, zonder andere tranen, dan die een edel Koning over de ondankbaarheid van onwaardige onderdanen stortte.

Zynen wettigen Vorst getrouw, was geheel het oude Vaderland bereid, have en bloed, alles voor eene goede, schoon ongelukkige, zaak op te offeren. Met vaderlyke bezorgdheid heeft de Koning deze aanbiedingen van eenen loffelyken, hoezeer vruchteloozen yver, dankende van de hand gewezen.

De *scheiding* wordt door de Belgen gevorderd, door ons gewenscht, door den Koning by proclamatie voorspeld. En waarom niet? Gelyk de hemel, lang door strafbare en onzinnige gebeden getergd, eindelyk door derzelver inwilliging kastydt, zoo zy ook hier de eigen wensch der misdadigen hunne straf!

"Annuit optatis: nociturague munera sulvit."
Ovid.

Maar zullen de voorwaarden dier scheiding aan den Koning en aan ons door België, met de wapenen in de hand, worden voorgeschreven, en zullen wy met den Koning ons aan het welbehagen des overwinnaars lydelyk onderwerpen? Of hebben ook wy vorderingen te doen hooren, regten en belangen te doen gelden?

Ongetwyfeld hebben wy de bevoegdheid, door onze wettige vertegenwoordigers de voorwaarden der scheiding te regelen. België kan ten onzen aanzien het regt van overwinning niet inroepen. Deszelfs volksmenners mogen over eene toegeeflyke regering hebben gezegepraald, die vonnissen en besluiten bezigde waar kanonnen en bajonetten welligt eene betere uitkomst zouden hebben opgeleverd, wy, wy zyn onverwonnen. Het vaderlyk gezag van Willem I moge bezweken zyn, waar alleen een tweede Napoleon zich konde doen eerbiedigen; Belgie moge zich op dit oogenblik als *met der daad* onafhankelyk beschouwen, Holland is zulks *regten* zoowel als *met der daad*, onder den schepter van eenen beminden Koning.

Onmiskenbaar is ons regt van te zorgen, dat België by de scheiding niet aan den leeuw in de fabel gelykende, de gemeenschappelyke buit verdeelende, aan zyne strydgenooten geen ander voordeel toekent, dan de eer van eenmaal tot de vereeniging met den koning van het woud te hebben behoord. Het is tyd, dat wy al die voordeelen inoogsten, die wy door deze ongelukkige staatkundige verbindtenis hebben verloren. Wy vorderen den *staat vóór den oorlog*, want inderdaad de vereeniging was een oorlog tegen onzen koophandel, waarin wy, tot het *defensief* gedwongen, zonder roem maar niet zonder verlies hebben gestreden. Wy vorderen den staat vóór die vereeniging,—dit is al hetgeen wy eischen, en gematigder kan in onze omstandigheden geene vordering zyn.

Wy achten het noodig dat de gevraagde scheiding zoo volkomen plaats hebben, dat er noch by hen noch by ons eenige spoor van vroegere vereeniging overblyve; en dat deze wensch vervuld worde, geve God! Dat geen naam van landgenooten, van medeburgers of van medeonderdanen ons langer aan de Belgen verbinde,—alle gemeenschappelyke betrekking, alle wederkeerige bemoeijenis zy vernietigd en uitgesloten!

Dit vordert (getuige de ervaring,) het algemeen belang gebiedend. Het is eene waarheid, welke niet langer kan worden miskend, dat de Belgische natie van de Hollandsche schier in alle mogelyke opzigten verschilt. Het behoeft naauwelyks te worden vermeld, dat tusschen hen geen enkele trek van overeenkomst bestaat, hetzy van eene zelfde taal, of van gelyke zeden, of van één nationaal karakter, of van gemeenschappelyken godsdienst, of van één algemeen belang, of van gelyksoortige oefening en bedryf, noch eenige andere band, waardoor anders twee verwante volksstammen onder een wys bestuur allengs tot ééne natie zamensmelten(*). Te vergeefs had de staatkunde eene verbindtenis besloten, die door geene natuurlyke, noch zedelyke gronden werd gebillykt of gewettigd; te vergeefs worstelde de regering om te vereenigen hetgeen onvereenbaar was: dezelfde gronden die, in den heiligen opstand tegen Spanje, België van Nederland scheidden, bestonden en bestaan nog heden ten dage. Gelyk de scheikunde voorwerpen kent, die zich nooit in elkander oplossen, dan wanneer beide in eene andere gezamenlyk worden opgenomen, zoo kunnen twee landen, in magt gelyk, in alle andere opzigten ongelyk, noch door oorlog noch door verbond duurzaam worden vereenigd, dan waneeer beide (hetgeen de Hemel verhoede) aan de zegekar van eenen magtigeren overwinnaar worden gekluisterd.

Het is van belang, dat deze stelling de algemeene overtuiging wegdrage: *Geene scheiding of eene algeheele!* Immers zoo onze regering Belgie, met Holland vereenigd, niet konde in toom houden, hoe zal zy dit vermogen, wanneer alle staatkundige banden verbroken zyn, wanneer Belgie in een afzonderlyk regeringstelsel, in eene eigene vertegenwoordiging, alle de bestanddeelen eener scheuring georganiseerd heeft?

Te vergeefs wyst men ons op de voorbeelden van Rusland en Polen, van Groot-Brittanje en Ierland. Wy laten alle andere bedenkingen onvermeld, en willen slechts gevraagd hebben, of deze vereeniging zoude kunnen voortduren, zoo de magt van Polen en Ierland, die van Rusland en Groot-Brittanje evenaarde? Of niet de eenige grondslag van alle zoodanige vereeniging de ongelykheid van magt is, welke de zedelyke ongelykheid in evenwigt houdt? En zoo wy te klein zyn, om Belgie te beheerschen, wy zyn te groot om aan hetzelve dienstbaar te worden.

Was ons gemeenschappelyk hoofd niet bestand, om hen door weldaden te verbinden, of door gezag te beteugelen, wie, wie zal hen bedwingen, wanneer zy op zich zelven, alleen, afgezonderd staan? Zal ons goed en bloed telkens nutteloos worden verkwist, om eenen ons vreemd geworden landaard in zyne onophoudelyke woelingen te keer te gaan? Zullen wy, nu een dageraad van welvaart wederom voor ons kan aanbreken, zullen wy een staatkundig stelsel aannemen, waarvan men met zekerheid kan voorspellen, dat wy niets anders dan gestadige schokken en telkens vernieuwde opofferingen te wachten hebben? En wat zullen alle deze opofferingen baten, vooral daar de meer en meer steeds veldwinnende leer van niettusschenkomst onze bemoeijenis in de aangelegenheden van den afgescheiden staat kan doen veroordeelen.

Het ligt buiten ons bestek te onderzoeken, in hoe verre het tot de staatkundige mogelykheden behoort, dat eene onroomsche dynastie het afgescheiden en onafhankelyk Belgie met eenen grondwettelyken staatsvorm regere. Maar het kan niet onopgemerkt worden voorbygegaan, dat het onlangs in Frankryk voorgevallene de ontbinding van alle maatschappelyke beginselen bedreigd; dat eene regering, door den onbepaalden volkswil opgerigt, alleen als eene aanstelling op voorwaarde en onder het welbehagen des volks (*durante beneplacito*) kan worden beschouwd; dat daardoor alle de regten der erfelyke monarchie gekrenkt, en alle de banden eener wettige gehoorzaamheid verzwakt zyn.—Daardoor is inderdaad de souvereiniteit van den volkswil erkend. En hoe zal de wil van het Belgische volk zich doen hooren, zoo dikwerf het algemeen opperhoofd voor ons voordeelige maatregelen zal hebben genomen? Zal de Koning niet daardoor worden genoodzaakt, dezelfde menagementen te gebruiken, als vóór de scheiding? Zal onze handel niet, ook na dezelve gekluisterd blyven? Zullen niet dezelfde wederkeerige klagten voortduren, hier door getrouwe onderdanen met eerbied uitgesproken, dáár door de oppermagtige bestuurders van de volkstam gebiedende voorgedragen? En de ervaring bewyst, aan wie de overwinning te beurt moet vallen.

En waartoe dit alles? Zal de Dynastie van Oranje daardoor België, *na eene scheiding*, kunnen behouden?—Die niet met ons deze vraag ontkennende beantwoordt, leere ons, waarin toch, na de scheiding, de kracht dier Dynastie in Belgie kan gelegen zyn? of waarop toch derzelver hoop kan steunen, om zich te handhaven, wanneer zy eenmaal het revolutionair gezag zal hebben erkend?

Neen, verwyderen wy alle begoochelingen, handelen wy niet gelyk een verachterde koopman, die zyn commerciëel bestaan door wanhoopige middelen tracht te rekken, hoezeer die middelen zelve klaarblykelyk zynen val noodlottiger maken. Gaan wy de onvermydelyke toekomst onverschrokken te gemoet; bewerken wy zelven uit vryen wil en naar een geregeld plan, hetgeen eenmaal van zelven moet geschieden, opdat wy niet tot het uiterste worden gebragt, van ons lydelyk te onderwerpen aan al hetgeen men over ons zal beschikken.

Thans zyn wy nog instaat, de voorwaarden eener geheele afscheiding te regelen, ons voor schokken te bewaren, welke uit eene gedeeltelyke splitsing ons dreigen. Rigten wy geen gebouw op, dat by den eersten storm ons verpletten zal. Neen *geene scheiding of eene algeheele!*

Men bedreige zich niet met het oude sprookje van het Europesche evenwigt, ook niet met de rampzalige rol van Europa's rustbewaarders. Geen leger, te groot voor onze krachten, te klein voor onze bestemming, veroorzake de verwaarloozing onzer marine, die eenmaal de zenuw van den staat was. Treden wy weder op de voorvaderlyke voetstappen, en wedyveren wy op nieuw met Engeland, nu een wyzer bestuur en gunstiger omstandigheden onzen yver ondersteunen.

"Romane, memento,
"Hae tibi erunt artes" — — —
Virg.

Het vaderland is ons niet te klein, deszelfs magt wordt door eene vereeniging met Belgie niet vermeerderd, dan in de waardering van hen, die geenen anderen statistieken maatstaf kennen dan het getal der zielen en de uitgestrektheid der oppervlakte. En in alle gevalle, het onderworpen Belgie moge onzen staat versterken, het onafhankelyk Belgie kan alleen strekken, om onze krachten te verdeelen, om onze inwendige rust te verstoren, om het voor ons noodwendige stelsel van neutraliteit te verhinderen, en den geregelden gang der regering te belemmeren. Belgie worde dus geheel onderworpen of geheel afgescheiden.

Het voegt ons niet den Koning voor te schryven, wat hy had zullen of kunnen doen. Maar toen Willem I. vyftien jaren van vaderlyke zorg door de zwartste ondankbaarhied zag vergelden, *en het denkbeeld opgaf zyne eigene regten door de gewapende magt te handhaven*, toen hadden wy gewenscht de volgende verklaring van den troon te hooren: " Belgen, ik wil het bloed zelfs van schuldige onderdanen niet doen stroomen; gy hebt opgehouden my te gehoorzamen, ik houde op U te regeren, gy zyt niet langer myne onderdanen. Maar Europa heeft my Belgie toevertrouwd, en in die hoedanigheid heb ik eenen pligt te vervullen. In naam van Europa zal ik uw land op den oorlogsvoet bezetten, tot dat een congres deszelfs lot zal hebben beslist. Ik wil voor myne eigene belangen geen bloed storten, maar wee dengene, die zich tegen dezen veiligheidsmaatregel verzet! Een heir van Pruissen zal, in het nood, met myne troepen medewerken. De souvereinen van Europa zullen over Belgie vonnis vellen."

Die houding zoude aan Frankryk ontzag hebben ingeboezemd, alle monarchen tot medewerking genoopt, den geest des oproers van andere landen verwyderd, Belgie gestraft en vernederd, den Koning nieuwe aanspraak op de dankbaarheid van Europa en de vereering der wereld gegeven hebben.

En zoude deze vereeniging van grootmoedigheid en standvastigheid tevens niet de ware staatkunde zyn geweest? Belgie zoude voorzeker liever zyne driekleurige vaan gestreken en de oranjevlag op nieuw gehuldigd hebben, dan zyn lot en oordeel aan de beslissing van Europas souvereinen hebben overgelaten.

Maar dat congres! Wie, wie zoude daar de voorwaarden hebben gedicteerd? Wie de schadeloosstelling bepaald? De Koning van Holland. Belgie zoude alsdan slechts eene lydende rol vervullen; de rust en de welvaart van ons vaderland zoude op vaste grondslagen worden verzekerd.

Hoe het zy,—Belgie zy Pruissisch, Belgie zy Oostenryksch, Belgie zy onafhankelyk,—onze handel, onze nationale voorspoed moet niet langer onder den druk van Belgie zuchten. Ook wy roepen, op het voetspoor der voorvaderen, leve de vryheid—van den handel!

Behouden de Belgen hunne vestingen, wy onze dyken,—zy hunne legers, wy de marine,—zy hunne begrippen, wy onze koloniën! Ja, nemen wy des noods op die voorwaarde, doch op die voorwaarde alleen, onze nationale schuld voor onze rekening: en de dag, waarop de scheiding tot stand komt, zal de schuldbrieven, op de oude Hollandsche trouw gevestigd, weder op de vorige hoogte zien.

(Het vervolg hierna.)

(*) In den jare 1814 verspreidde men een boekje onder den titel: *De vereeniging van België met Holland.*—Men leest aldaar bl, 46: " Wy hebben gezegd en bewezen, dat de Belgen en de Hollanders slechts één volk zyn, door denzelfden geest begaafd, met dezelfde neigingen uitgerust, terwyl zy ééne taal spreken, hetzelfde belang voorstaan, dezelfde vyanden te vreezen, denzelfden voorspoed te wachten hebben. Door zoo vele trekken van overeenkomst ontstaat eene regtstreeksche vereeniging, door de natuur zelve gevormd, en onverbreekbaar door de bedenking, dat alle de deelen zich in volkomene aanraking met elkander bevinden." Het is aldus dat gehuurde pennen de waarheid eerbiedigen! *Omne simile claudicat.*